

af, have Lov til at sige det ærede Medlem imod. Det ærede Medlem husker ikke Forhandlingen; jeg har læst den igennem Ord til andet i Eftermiddags. (K. M. Klausen: Læs den en Gang til!) Nej, det behøves ikke, jeg har den fuldstændig præsent, det er det ærede Medlem, der har glemte, at det, Striden drejede sig om, var, hvorvidt det ærede Medlem havde Ret i, at vi indenfor Landboorganisationerne havde brugt Penge, som vi ikke havde Lov til at bruge. Det modsagde jeg, og det ærede Medlem kunde ikke fremkomme med noget som helst Bevis for, at hans Udsagn var rigtigt. Det ærede Medlems Udtalelse var saa løs og uvederhæftig som vel mulig, men han blev ogsaa vist ganske godt til Rette og maatte til sidst holde sig — for sig selv.

Ovesen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det i Anledning af det Ændringsforslag af 4 ærede Medlemmer angaaende de 30,000 Kr. til Opdyrkning af Heder. Men efter det Foredrag, vi nu have faaet fra det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen), og det Replikskifte, som har været mellem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og flere ærede Medlemmer og Ministeren, er der ikke ret meget at sige om det. Men der er dog saa meget at sige, at vi ere sikkert nok ikke blevne mere klare, end vi vare over, hvad der skal forstaas ved det Forslag, og over, hvordan det skal føres ud i Livet. I alt Fald er jeg det ikke, og derfor vil jeg gøre nogle faa Bemærkninger.

I Eftermiddagsmødet triumferede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds over Landbrugsministeren: nu havde han da endelig faaet Landbrugsministeren saa vidt, at denne kom og forlangte det, som det ærede Medlem for længere Tid tilbage vilde have ham til, nemlig, at Husmandsforeningerne skulde dele de Penge, som bleve bevilgede til Husmændene, og ikke Landboforeningerne. Men naar vi ere naaede til det, tror jeg, det er, fordi den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem og hans Meningsfællere ere gaaede ud fra det samme Punkt, men med to højest forskellige Maal. De ærede Medlemmer, Forslagsstillerne, ere gaaet ud med det Maal for Øje at splitte Landbefolkningen saa meget som muligt i Klasser, Gaardmænd og Husmænd for sig, thi det er egentlig det, deres Politik gaar ud paa: saa meget som muligt at danne Klassedelinger i Befolkningen; jo flere Klas-

ser man faar, desto mere Uenighed og Misfornøjelse bliver der. Ministerens Maal har sikkert været at holde Landboerne, Gaardmænd og Husmænd, saa vidt muligt inden for den tidligere Organisation, Landboforeningerne og, hvor Landboforeningerne ikke vare demokratiske nok, se at faa Husmændene ind i Foreningerne saaledes, at man fik tilvejebragt en demokratisk Styrelse i Landboforeningerne. Og det er da ogsaa sket saa vidt, at der er maaske ligesaa mange Husmænd i Landboforeningerne som Gaardmænd. Der er endog flere Landboforeninger, der have Husmænd i Bestyrelsen, ja, der er Landboforeninger, hvis Formænd ere Husmænd, saa Udviklingen har ikke været udemokratisk. Jeg mener, at det var det Maal, Landbrugsministeren vilde naa, og det er ogsaa det bedste.

Men da det nu er lykkedes at faa en Del Husmandsforeninger lavet hist og her, naa ja, saa er det naturligt, at de faa Medbestemmelsesret om, hvad der skal gøres ved disse Penge. Det er der vist ingen, der har noget imod. Men f. Eks.ovre hos os have vi ingen Husmandsforeninger af den Slags, og vi ville forfærdelig nødig have dem, fordi vi ville netop helst blive i den Gænge, vi hidtil have været i, at Husmænd, Gaardmænd og større Landejendomsbesiddere gaa sammen. De ere, som den ærede Ordfører (Blem) sagde, gaaede sammen paa en anden Maade. De gaa sammen i deres Andelsforetagender, ved i Fællesskab at afhænde deres forærede Produkter og ved Indkøb i Fællesskab af Raamaterialier. Det er den Vej, de søge at gaa ovre hos os. Og jeg ved i det hele ikke, hvordan vi derovre skulde faa lavet denne Deling mellem Husmænd og Gaardmænd. En Deling efter Hartkornet vilde blive en mærkelig Deling, thi der vilde vi se, at adskillige, som ikke nær have 1 Td. Hartkorn, have ikke saa faa Kreaturer, medens en Mand med 1 Td. Hartkorn maaske ikke en Gang har det halve Antal. Og efter Kreaturer vilde det ogsaa blive forfærdelig vanskeligt, thi der have vi Ejendommene fordelte saaledes, at det gaar lige fra 1 Ko og op til de største Kreaturhold, vi have. Jeg ved ikke, hvor denne Deling skulde komme, og vi ønske den som sagt ikke, fordi vi ere bedst tjente med at have det, som vi have det. Der ligger imidlertid vistnok ogsaa noget andet bag ved, som jeg senere skal komme til.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger angaaende disse 30,000 Kr. til Opdyrkning af Heder, som egentlig var det, jeg vilde